

27. Той му рече: братъ ти си дойде, и баша ти закла угоеното теле, защото го прие здравъ.

28. Той се разсърди и не щѣ да влѣзе. А баша му излѣзе и го канѣше.

29. Но той отговори на баша си и рече: ето, азъ толкова години ти служа и ни веднажъ твоя заповѣдъ не прѣстѣпихъ; а никога не ми си далъ ни козле, за да се повеселя съ приятели;

30. а когато дойдѣ тоя ти синъ, който прахоса имота си съ блудници, за него ти закла угоеното теле.

31. А той му рече: синко, ти си винаги съ мене, и всичко мое е твое;

32. а трѣбваше да се зарадваме и развеселимъ затова, че тоя ти братъ мъртъвъ бѣше и оживѣ, изгубенъ бѣше и се намѣри.

ГЛАВА 16.

Аказа и къмъ ученицитѣ Си: единъ челоуѣкъ бѣше богатъ и имаше пристойникъ, който му бѣ наклеветенъ, че распилява имота му;

2. и като го повика, рече му: какво чувамъ за тебе? Дай ми смѣтка за пристойничеството си, защото ти не можешъ вече да бждешъ пристойникъ.

3. Тогава пристойникътъ си рече: шо да правя? Господарьтъ ми отнима отъ мене пристойничеството; да копая, не мога; да прося, срамувамъ се;

4. сътихъ се, шо да сторя, за да ме приематъ въ кѣшитѣ си, когато бжда отстраненъ отъ пристойничеството.